Влада - Радам!

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 9 (1259) ♦ Середа, 17 січня 1996 року ♦ Ціна договірна

СІЧЕНЬ: проект Конституції і бюджет

Нотатки з прес-конференції

Те, що п'ята сесія парламенту нашої держави буде особливо напружена, засвідчила прес-конференція Голови Верховної Ради Олександра Мороза, яка відбулася 15 січня ц. р. Разом з ним у розмові з журналістами взяли участь голови комісій з питань правової політики і судової реформи Володимир Стретович, з питань прав людини Володимир Буткевич, з питань фінансів і банківської діяльності Віктор Суслов, з питань бюджету Микола Азаров і керівник прес-служби Верховної Ради Василь Іванина.

У вступному слові Олександр Мороз повідомив про засідання Президії Верховної Ради, а також окреслив коло питань, що плановано винести на розгляд сесії. Зокрема, депутатський корпус розгляне ряд питань, які мають визначити подальший розвиток України як правової демократичної держави.

(Закінчення на 2-й стор.).

Учора Леонід Кучма і Борис Єльцин «розв'язували вузли»

Президент України Леонід Кучма під час учорашньої зустрічі з Президентом Росії Борисом Єльциним у Москві обговорив питання «стабілізації відносин з Росією».

В інтерв'ю журналістам перед від'їздом до Москви Л. Кучма назвав ці відносини «такими, які багато в чому визначають відносини в Європі».

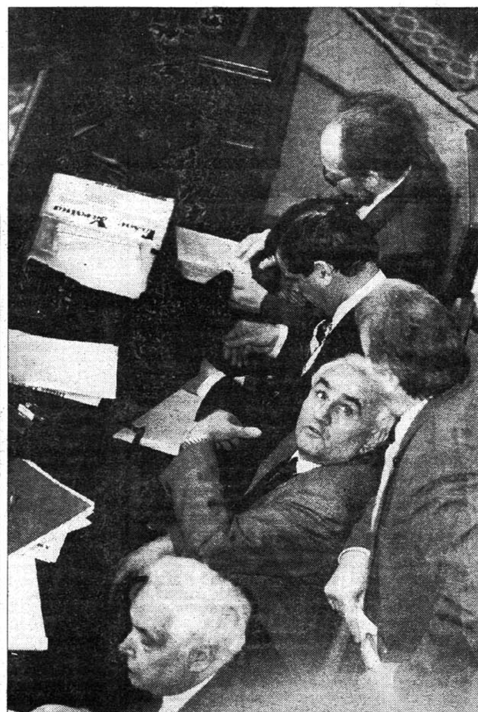
«Ми маємо розглянути питання розширення наших відносин, як сказав Президент Росії Борис Єльцин, «розв'язати вузли в них», — підкреслив Л. Кучма. За його словами, ця зустріч допоможе наблизити підписання договору про дружбу і співробітництво між Україною і Росією. «Коли цей договір буде підписано, значить, ми ці «вузли» розв'язали», — додав він.

На думку Президента України, договір про дружбу і співробітництво між Україною та Росією може бути підписаний уже в першому півріччі 1996 року.

Говорячи про майбутню зустріч з Президентом Російської Федерації, український Президент відзначив, що в її ході обговорюватимуться питання економічних зв'язків, включаючи питання вільної торгівлі, митного союзу, а також Чорноморського флоту, повідомляє «Інтерфакс-Україна».

ПЕРЕВІРКА на ПРАЦЕЗДАТНІСТЬ

Парламентська хроніка

Ранкове засідання 16 січня

Дуже важливою назвав п'яту сесію Голова Верховної Ради Олександр Мороз, відкриваючи її. «Це буде, — сказав він, — перевіркою нашої працездатності. Адже нам потрібно розглянути визначальні питання для розвитку нашої держави, її економіки».

Глава парламенту першим з таких питань назвав закінчення роботи над Державним бюджетом України і прийняття закону про нього. Не менш важлива й напружена праця народних депутатів очікується на завершальному етапі підготовки проекту нової Конституції України.

Кажучи про законотворчу діяльність Верховної Ради, Олександр Мороз зазначив, що під час п'ятої сесії заплановано розглянути 374 питання, з них понад 200 — першочергово. Він закликав народних обранців до дружної злагодженої праці.

Виголосивши запити й оприлюднивши думки, навіяні зустрічами з виборцями, народні депутати продовжили роботу у фракціях, щоб остаточно визначитися з порядком організації роботи п'ятої сесії, її висвітлення засобами масової інформації, а також порядком денним на нинішній тиждень.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Вступне слово Голови Верховної Ради України Олександра Мороза під час відкриття п'ятої сесії

Шановні народні депутати, гості Верховної Ради, журналісти. Я хочу вас поінформувати: за час, що народні депутати працювали в округах і два тижні не було пленарних засідань, найперше — виконано доручення стосовно придбання новорічних подарунків, обладнання для дитячих будинків. Все це передано за призначенням. Діти й персонал дуже задоволені і вдячні вам. Сподіваюся на те, що ми встановимо традицію, своєрідне кураторство і Верховної Ради, і Рад місцевих над відповідними дитячими закладами.

П'ята сесія буде надзвичайно важливою, стане своєрідною перевіркою Верховної Ради на працездатність. Мені здається, що четверта сесія, і особливо останні тижні її, підтвердили здатність Верховної Ради працювати продуктивно й ефективно. Усі ми розуміємо: коло завдань п'ятої сесії буде таке, що не матимемо часу глянути вгору. Я хочу сказати про це відверто. Вчорашнє засідання Президії це ще раз підтвердило.

(Закінчення на 2-й стор.).

Нас вітають із п'ятиріччям

Шановні друзі!

Прийміть від вінничан найщиріші вітання з нагоди 5-ї річниці виходу в світ першого номера всеукраїнської газети «Голос України».

З перших номерів «Голос України» робить вагомий внесок у розбудову нашої держави, формування глибоких почуттів патріотизму, відповідальності за майбутнє суспільства.

Тож у цей пам'ятний день зичу вам міцного здоров'я, добра і щастя, творчої наснаги і плідного доробку на журналістській ниві.

Голова Вінницької обласної Ради народних депутатів і облдержадміністрації
Микола МЕЛЬНИК.

У Президії Верховної Ради України

15 січня відбулося перше засідання Президії напередодні відкриття п'ятої сесії Верховної Ради України.

Члени Президії ретельно розглянули і внесли на розгляд сесії ряд важливих питань — проект Закону про внесення змін і доповнень до Закону України «Про пенсійне забезпечення військовослужбовців та осіб начальницького і рядового складу органів внутрішніх справ»; проект Закону про внесення змін і доповнень до Кодексу України про адміністративні правопорушення; проект Закону про внесення доповнень до деяких законодавчих актів України у зв'язку з прийняттям Закону України «Про виключну (морську) економічну зону України»; проект Постанови Верховної Ради про розширення участі Збройних Сил України в Миротворчих Силах ООН та надання інженерно-мостового підрозділу до Місії ООН в Анголі.

Заслухано інформацію голови комісії В. Стретовича про хід підготовки до розгляду питання про затвердження Конституції Автономної Республіки Крим. Президія доручила відповідним комісіям підготувати необхідні матеріали для розгляду цього питання у Верховній Раді України.

За пропозицією народного депутата С. Ніколаєнка Президія розглянула ситуацію про кризовий стан з фінансуванням бюджетної сфери — виплати зарплати педагогам, науковцям, працівникам культури. Адже більше двох третин працівників бюджетних організацій не отримують зарплату по кілька місяців. Однак уряд не вживає відповідних заходів щодо цього. Доручено комісіям з питань науки і народної освіти та бюджету спільно з Кабінетом Міністрів підготувати розгляд цього питання на спільному засіданні Президій Верховної Ради та Кабміну.

Президія винесла також на розгляд сесії проект Постанови Верховної Ради про звіт про виконання Державного бюджету України за 1994 рік, проект Положення про Резервний фонд Кабінету Міністрів України.

Розглянуто питання про організацію роботи та порядок денний п'ятої сесії Верховної Ради України, орієнтовний перелік питань на п'яту сесію, а також порядок денний засідань Верховної Ради 16—19 січня.

Вів засідання Президії Голова Верховної Ради України Олександр Мороз.

Прес-служба Верховної Ради України.

Бюджет — це закон, а не дишло

Серед інших важливих питань порядку денного засідання Президії обговорювався стан виконання Державного бюджету України за 1994 рік. У проекті постанови, яку вноситимуть на розгляд парламенту, зазначається, що у виконанні бюджету було допущено істотні порушення. Кошти з державного бюджету використовували на цілі, не передбачені цим Законом, а також в обсягах, що перевищують затверджену межу видатків. Відзначається також непропорційне фінансування видатків, через що окремі з них протягом 1994 року взагалі не фінансували; наголошується на тому, що залучали кредити Національного банку України в обсягах, які перевищують дефіцит державного бюджету на суму кредитів, визначену законом.

Ці та інші істотні недоліки в ході реалізації Закону України «Про Державний бюджет України» дають підстави, наголошувалося на засіданні Президії, визнати виконання Державного бюджету за 1994 рік незадовільним. І як наслідок — намір парламенту доручити Генеральній прокуратурі перевірити виконання цього Закону. Звіт про виконання Державного бюджету намічено заслухати в п'ятницю, 26 січня.

З цим, до речі, пов'язана й інша серйозна проблема — невиконання постанови Верховної Ради України про порядок фінансування бюджетних організацій до прийняття бюджету на 1996-й рік за окремими кошторисами. Через те, що Кабінет міністрів ухвалив ряд постанов, якими знехтувано рішення Верховної Ради, дано протокольне доручення зупинити фінансування до ухвалення Державного бюджету на 1996 рік. На засіданні йшлося також про необхідність здійснити виплати заборгованостей у зарплаті і тільки після цього відкрити фінансування на 1996-й рік. Адже, скажімо, бюджетних коштів для фінансування зарплати працівникам освіти вистачило лише до вересня. А далі заробітну плату вони не одержували.

Обговорення законопроекту про Державний бюджет України на 1996 рік намічено провести протягом пленарного дня у середу, 17 січня.

Правління Асоціації народних депутатів України запрошує своїх членів і всіх депутатів дванадцятого скликання на річні збори, які відкриваються 19 січня 1996 року у приміщенні Київської обласної адміністрації, площа Лесі Українки, 1. Початок роботи зборів — о 10-й годині.

Правління.

Вступне слово Голови Верховної Ради України Олександра Мороза під час відкриття п'ятої сесії

(Початок на 1-й стор.).

Безперечно, будуть головні питання для розгляду. Одне з них — все, що пов'язано з державним бюджетом на 1996 рік.

Нині Комісія з питань бюджету та інші профільні комісії аналізують його статті, доходять висновку щодо необхідності дуже уважної роботи депутатів над бюджетом, над його статтями. Уже завтра почнемо обговорення цього надзвичайно важливого питання.

Упродовж учорашнього й сьогоднішнього дня, як ви самі заявляли не раз, сталося чимало подій у нашому суспільстві, і в тому числі тривожних, пов'язаних з певними соціальними напруженнями. Вони спричинені ситуацією в комунальній сфері і зростанням комунальних платежів, з відставанням від того засобів або заходів уряду щодо соціального захисту населення, виплати заробітної плати тощо.

Учора Президія Верховної Ради, розглядаючи це питання, звернулася до Кабінету міністрів з коротким документом з двох пунктів. Зміст їх зводиться до того, що у зв'язку з прийняттям Кабінетом міністрів України у грудні 1995 року і січні 1996 року ряду постанов, які потребують значних бюджетних коштів, доручено Кабміну разом з Комісією Верховної Ради з питань бюджету розглянути тимчасові кошториси витрат з державного бюджету у заходах, що вперше здійснюються в 1996 році, а також відповідність зазначених постанов Кабінету міністрів Постанові Верховної Ради України від 22 грудня 1995 року «Про порядок фінансування видатків з державного бюджету України в 1996 році до прийняття закону України про Державний бюджет на 1996 рік».

Запропоновано Кабінету міністрів України до розгляду питання про державний бюджет призупинити дію Постанови Кабінету міністрів України від 25 грудня за № 1043 про упорядкування оплати праці працівників апарату органів державної влади, прокуратури, судів, митної служби та інших органів. Маю на увазі те, що 22 грудня ми затвердили порядок і, власне кажучи, режим тимчасового використання, тимчасового кошторису до прийняття бюджету, у зв'язку з тим, що це є норма законодавчого характеру. І порушувати її, в тому числі й Кабінетові міністрів, не можна. Завтра, в середу, під час розгляду питання про бюджет ми, очевидно, запропонуємо нормативні акти або коротеньку постанову щодо того, як діяти ближчим часом у цій сфері державної роботи.

Другим надзвичайно важливим питанням, яке ми розглядатимемо в сесійному залі, буде проект нової Конституції України. Робоча група завершує опрацювання його. Принаймні дві третини або навіть і більше обсягу статей уже пройдено робочою комісією, про що доповідав учора і сьогодні голова Комісії з питань прав людини, національних меншин і міжнаціональних відносин Володимир Григорович Буткевич.

Законотворча робота — це, безперечно, не тільки і не стільки предмет сесійного залу. Багато роботи буде зосереджено в комісіях. Саме тому ми пропонуємо вам дещо інший порядок організації роботи Верховної Ради. Він, до речі, цілком випливає з норм Регламенту. Я просив би, щоб ви зважили на пропозиції, які вам роздано.

Там є також перелік питань, пропонованих Верховній Раді. Я хотів би звернути вашу увагу: в цьому переліку є понад 200 питань для обов'язкового розгляду в період п'ятої сесії. Адже йдеться про нашу роботу протягом більш як шести місяців.

А взагалі готові до розгляду понад 378 питань. Ви добре розумієте, що такий обсяг неможливо відпрацювати в сесійному залі. Одначе разом з Кабінетом міністрів переглянули цей перелік і відібрали ті питання, які найбільш підготовлені і в яких сьогодні є найбільша потреба для суспільства.

Крім того, ви знаєте, що в грудні минулого року відбулися довибори до Верховної Ради. Обрано нову групу депутатів. Учора на засіданні Президії ми розглядали це питання, і наступного вівторка приймемо рішення щодо остаточного визнання їх повноважень. Я думаю, ні в кого щодо цього не виникає сумнівів. Просто є певні формальні процедурні моменти, які треба з'ясувати.

Відповідно профільна комісія в зв'язку з цим попросила вивчити питання протягом кількох днів. Я певен, ми успішно вирішимо це питання.

Отже, у нас є всі підстави розпочати роботу п'ятої сесії. Хотів би побажати всім вам плідної праці, такої наполеливості, яку ви демонстрували під час четвертої й попередніх сесій.

Насамкінець просив би, щоб ви звернули увагу на питання висвітлення роботи Верховної Ради у засобах масової інформації. Вносяться, власне кажучи, дві пропозиції.

Одна з них зводиться до того, щоб зберегти порядок висвітлення, який був, попередньої сесії. Друга пропозиція — наступного дня висвітлювати по першій програмі Українського радіо в запис повний виклад тих соціально значущих питань, з яких визначиться Верховна Рада.

Отже, ми не будемо навантажувати радіоефір малозрозумілими питаннями, що розглядаються у другому читанні.

Ще раз — плідної праці, шановні народні депутати.

Нотатки з прес-конференції

(Початок на 1-й стор.).

Звичайно, є в цьому переліку законодавчих актів особливі — проект Конституції, проект бюджету на нинішній рік, проект закону про вибори народних депутатів та ряд інших.

Водночас наступного тижня на спільне засідання зберуться дві президії — Верховної Ради і Кабінету міністрів, бо до розгляду підготовлено близько 370 питань, а народні депутати протягом сесії, як показала практика, можуть розглянути десь близько 150—170. Отож урядовці і законодавці мають визначити ті законодавчі акти, які потрібно розглянути насамперед, щоб стимулювати процеси економічних перетворень в Україні.

Про Конституцію

Олександр Мороз висловив сподівання, що до кінця п'ятої сесії Верховна Рада розгляне проект нової Конституції нашої держави.

На його думку, якби вдалося минулого року провести референдум з основних питань Конституції, то можна було б уже прийняти Основний Закон. Водночас він повідомив, що Соціалістична партія, яку він очолює, не планує проводити випереджувальний референдум щодо Конституції — вирішили обмежитися обговоренням на політраді партії.

Олександр Мороз ще раз підкреслив необхідність збереження однопалатного парламенту. Водночас Голова ВР переконаний, що в Конституції розділ про вибори буде короткий і відсилатиме до відповідних законів. Закон, який виноситься на розгляд сесії, з його точки зору, доволі хороший, щоб швидко і без зайвих затрат провести вибори, а також уникнути зайвої політизації під час затвердження депутатських повноважень.

Співголова робочої групи Володимир Буткевич повідомив, що розглянуто 111 із 150 статей Конституції, а також висловив сподівання: уже в січні проект Конституції передадуть на розгляд Верховної Ради. Він же зазначив, що у проекті Конституції передбачається рівний захист усіх форм власності, в тому числі приватної. Конституція починається словами: «Ми, український народ, громадяни України всіх національностей...»

Володимир Стретович, відповідаючи на запитання, зауважив, що розробники проекту Конституції поки що не торкалися проблеми реформування судової системи. Однак є деякі наробки, а також рекомендації правників, у тому числі з інших держав. Він також зазначив, що серед членів Президії Верховної Ради є думка про те, щоб проект Конституції Автономної Республіки Крим розглядати в пакеті з Основним Законом нашої держави. Окрім того, на його думку, це має бути своєрідний статут кримської адміністративно-територіальної автономії, який не мав би жодних ознак окремої держави, в тому числі державних символів.

Про бюджет

Чимало запитань було пов'язано з проектом бюджету на поточний рік. Олександр Мороз висловив сподівання, що кошторис держави буде прийнято уже в січні цього року. Однак Голова Комісії з питань бюджету Микола Азаров був обережніший у своєму прогнозі: «Сподіваюся, що проект бюджету в січні буде прийнято у першому читанні».

Проблема полягає в тому, підкреслив Голова Верховної Ради, що розрахунки багатьох прибуткових статей грунтуються на проектах законів, поданих, але ще не прийнятих парламентом. На думку Миколи Азарова, ця цифра сягає близько 170 трильйонів карбованців. Водночас він підкреслив, що уряд занизив прибуткову частину на 120 трильйонів. Отже для збалансування доходної і витратної частин бюджету потрібно, як підкреслив Голова Комісії з питань фінансів і банківської діяльності Віктор Суслов, скоротити податкові пільги.

На прес-конференції були порушені проблеми розподілу коштів до державного і місцевого бюджету, а також щодо соціальної політики уряду, в тому числі рішення, прийнятого Кабінетом міністрів про підвищення тарифів на житлово- комунальні послуги і зарплати.

Олександр Мороз наголосив, що Верховна Рада зупинить дію постанови про підвищення зарплати в тій частині, що стосується народних депутатів. На його думку, соціальна політика — похідна від економічної, а тому її на розгляд ВР окремим питанням виносити не варто. Хоча плановано розглянути окремі законопроекти, що стосуються цієї сфери, зокрема про оплату праці, про соціальне партнерство тощо.

Щодо розподілу бюджетних коштів Микола Азаров повідомив журналістам, що члени Комісії з питань бюджету зустрічалися з представниками регіонів і досягли домовленості про постійні нормативи відрахувань до державного бюджету, вирішено залишити їх на рівні минулого року.

Про ЧАЕС

Олександр Мороз підтвердив факт написання листа Президентові й уточнив: мова йде про те, що «жоден державний чиновник не приймав рішення про закриття Чорнобильської атомної станції». З другого боку, зазначив Голова Верховної Ради, найвищий законодавчий орган погодиться з таким рішенням тільки в тому разі, коли роботи здійснюватимуться на бездефіцитній основі, бо Україна вільних коштів не має. Водночас, на його думку, зупинка Чорнобильської АЕС означає розвал енергетичної системи нашої держави.

— Коли я був у Страсбурзі, ніхто із західних політиків питання про закриття ЧАЕС ставив,— наголосив Олександр Мороз.

Гіркий досвід приєднання України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї свідчить: усі обіцянки забуваються наступного дня, коли приймається потрібне для Заходу рішення. Тобто в цій ситуації треба керуватися мудрістю:«Сім разів відміряй, один раз відріж»...

Про свободу слова

Багатьох журналістів цікавило: чому акредитованим працівникам засобів масової інформації відведено лише третій поверх? Чи не означає це часом, що Верховна Рада прагне «заховатися» від пильного погляду ЗМІ? Голова Верховної Ради Олександр Мороз, як і керівник пресслужби Василь Іванина, постаралися розвіяти ці сумніви.

Щодо ситуації з передачею «Післямова», яка щезла з телеекранів, то, на думку Олександра Мороза, не варто драматизувати ситуацію. Тим більше, що є орган, який має стежити за тим, як виконують закони. Це — Генеральна прокуратура. Отож факт закриття передачі на ТБ окремо виносити на сесію не слід. Голова Верховної Ради вважає, що на розгляд народних депутатів краще винести питання про свободу слова в Україні.

Володимир КОРОЛЮК.

2. "ЧОРНІ ДІРИ" бюджету,

або Як нехтують Закон

***БЮДЖЕТНИЙ** процес у 1995 році, як у жодному попередньому році, багатий на інформацію. Перш за все це зумовлено прийняттям протягом року аж трьох законів про бюджет — 6 квітня, 13 липня і, нарешті, 15 грудня. Розгляд останнього варіанту річного бюджету при цьому збігся з поданням на розгляд Верховної Ради України звіту про виконання бюджету за 1994 рік і проекту бюджету на 1996 рік. Тобто, навіть в часі збіглася злива інформації щодо бурхливої динаміки бюджетного процесу протягом певного періоду, що відкриває можливості для більш широких порівнянь, узагальнень і оцінок.*

(Аналіз бюджетних документів)

Тож цілком закономірно, що під час обговорення проекту закону про внесення змін до Закону про бюджет на 1995 рік, на пленарних засіданнях Верховної Ради розгорнулася гаряча, навіть жорстка, дискусія.

Знову найперше звертає на себе увагу неприпустимо низька для такого рівня документів точність економічних прогнозів і розрахунків у складанні показників бюджету. До наведених на сесії Верховної Ради (доходи від приватизації та рентні доходи від видобутку власної нафти і газу) додамо ще кілька прикладів. Бюджет характеризує надто велика розбіжність у проценті виконання проектних показників, що грунтуються на одній і тій самій податковій базі. Так, надходження від податку на прибуток виконано на 90,6%, а надходження від податку на додану вартість (тобто, фактично — надходження від тієї самої бази — прибуток плюс заробітна плата) лише на 54,6 %, а надходження від податку на доходи громадян — на 73,1%. Такі великі розбіжності у прогнозі двох базових складових валового внутрішнього продукту (прибуток і заробітна плата) просто неприпустимі, навіть якщо взяти до уваги пояснення уряду, що втрати доходів відбулися через неприйняття змін до закону щодо скасування пільг зі сплати ПДВ. Аналогічно надто велика розбіжність у проценті надходжень прибуткового податку (73,1%), до Чорнобильського фонду (56,2%) і до Пенсійного фонду (61,5%), хоча всі вони мають практично одну податкову базу.

Не з'ясовано у розглянутих документах похибку у прогнозному рівні інфляції, що має принципове значення в оцінці рівня видатків, особливо — на соціальні потреби. Виходячи з проценту виконання завдання з надходження від податку на прибуток (бо нічим іншим такий процент не можна пояснити) та рівня падіння валового внутрішнього продукту (ВВП), фактичний рівень інфляції випередив прогнозні показники щодо неї, оціночно, у 1,5—1,6 раза.

Відсутність оцінки впливу на бюджет реального рівня інфляції є одним з головних моментів у бюджетному процесі 1995 року. Усе це має такий вигляд, що уряд свідомо не афішує цей момент, розраховуючи саме за рахунок інфляції перекрити втрати доходів від прогнозного падіння ВВП і забезпечити виконання планових показників доходів бюджету в абсолютних цифрах. Доказ того — планування доходів від податку на прибуток ще на 33% більше, ніж передбачалося законами від 07.04.1995р. і від 13.07.1995р., а також відсутність корекції з ПДВ, незважаючи на всі втрати від пільг з його сплати Ө. Одночасно ніхто ніде не планує збільшення видатків пропорційно до реального індексу інфляції. Тобто випереджувальну інфляцію використовують для створення ілюзії досягнення бюджетного балансу: інфляційна накачка фізичних обсягів доходів без адекватного збільшення видатків.

Щонайменше дивне пояснення деяких втрат бюджету непередбачуваними змінами курсу карбованця до долара США. Адже все скоріше навпаки: Державний бюджет 1995 року обчислювали на курс 196 тис.крб. за 1 долар США на IV квартал 1995 року, що істотно більше, ніж маємо насправді. Так, щодо певних доходів міг бути програш, але в цілому виграш бюджету від такого роду помилки має бути значно більший (хоча б за статтею «Обслуговування зовнішнього боргу»). Крім того, реальний курс карбованця не завадив виконанню річного плану надходжень від експорту продукції вже за 9 місяців на 96,5%.

Бюджетні документи 1995 року ще раз з особливою переконливістю засвідчили глухий кут стратегії досягнення мінімального дефіциту бюджету за будь-що і пов'язану з цим хибну орієнтацію на зовнішні джерела покриття цього дефіциту. Все одно бажаний показник можливий хіба що на папері — реальний дефіцит доходів, що не покривають видатки, становить за 9 місяців 1995 року 23,8% від обсягу видатків. І без особливого ризику можна прогнозувати, що за підсумками року цей показник буде не менший.

Перший очевидний наслідок помилковості такої стратегії: очікувані зовнішні кредити на покриття дефіциту все одно не одержано. Отримано таких кредитів лише на 1/3 потреби, на яку робили розрахунок. І закон від 15.12.1995 р. вже вимушено коригує джерела покриття дефіциту бюджету, зменшуючи план надходжень коштів від зовнішніх джерел вдвічі фінансування.

Другий очевидний результат бюджетної жорсткості: справжня катастрофа у фінансуванні соціальної сфери, що наочно видно із наведеної таблиці.

Частка витрат у Державному бюджеті України на 1995 рік, що їх спрямовували на фінансування соціально-культурної сфери, у % до всіх витрат Державного бюджету

Статті фінансування соціальної сфери	Частка до всіх бюджетних витрат:				
	за законом від 7.04.95 р.	за законом від 13.07.95 р.	Фактично за 9 місяців 1995 р.	за законом від 15.12.95 р.	На 1996 рік (проект)
Соціально-культурні заходи в цілому	8,8	9,7	7,6	6,8	8,2
в тому числі: — освіта	5,3	5,9	4,8	4,2	4,3
— культура	1,1	1,2	0,9	0,8	1,0
— охорона здоров'я	1,8	2,0	1,2	1,4	1,8

Неухильне згортання частки витрат на соціальну сферу протягом року досягло свого апогею в законі від 15.12. 1995 р., яким річні витрати на освіту скорочено на 12 трлн.крб., на охорону здоров'я — на 8 трлн.крб., на культуру — на 3,5 трлн.крб., що особливо незрозуміло у зв'язку з висновком про випередження реальною інфляцією прогнозних показників та розмовами про соціальну орієнтацію реформ.

Замість збільшення цих видатків у зазначені 1,5—1,6 раза, відповідно до реальної інфляції, їх зменшують у 1,2—1,4 раза. Логіка цього скорочення, що грунтується на фактичному начебто недовитрачанні цими сферами бюджетних коштів, є глибоко хибною і неприйнятною, бо це недовитрачання є соціальною трагедією названих сфер. За неможливості одержати вчасно хоча б належні за законом кошти затримки — місяцями! — заробітної плати, заборгованість у комунальних платежах, розвал соціальної сфери. Теза про те, що «вони все одно до кінця року не витратять ці кошти» є помилковою, бо маємо безліч прикладів, коли ці об'єкти мають непідйомну заборгованість у комунальних платежах, яка майже дорівнює загальним обсягам їх фінансування на 1996 рік. До того ж таку логіку чомусь не застосовано, скажімо, до статті «народне господарство», де обсяг витрат за 9 місяців такий самий, як і в соціальній сфері, — 58%. Але це не стало приводом для зменшення цієї статті бюджету, а навпаки — витрати заплановано збільшити ще на 3 трлн.крб.

Нещирою є одна з головних мотивацій необхідності змін до закону про бюджет за 15 днів до закінчення року; про нібито відкриття цим можливості фінансування деяких категорій пенсіонерів у зв'язку із введенням нової межі малозабезпеченості. Правда в тому, що зазначені виплати, поперше, стосуватимуться дуже вузької категорії пенсіонерів, а, найголовніше, саме для цієї мети до бюджету саме жодних змін не вносять — Пенсійний фонд залишається у тих самих розмірах, як затверджено 13.07.1995 р., а статтю «соціальний захист» навпаки — скорочують на 3,5 трлн.крб., що особливо дивно бачити після деяких публічних заяв щодо курсу на соціальну орієнтацію реформ.

1995 рік став першим роком, коли держава відмовилася від дотування вугільної промисловості. Наслідки цього рішення, на жаль, невтішні. І «економія» бюджетних видатків (а вони досягали 3—5% всіх річних видатків Держбюджету) невідомо де розчинилася, в той час як вугільну промисловість (і не тільки її) цим рішенням загнано у глухий кут. Рішення про «амністію» заборгованості вугільників Держбюджету, прийняте Верховною Радою 15.12.1995 р., вимушене, але логічне.

Оцінюючи досвід процедури коректувань Закону про бюджет у 1995 році, слід зауважити:

1) Методика коректування бюджету під тиском фактичних даних, так би мовити «заднім числом», є негативним явищем. Розхолоджується у своїх бюджетних діях уряд (все одно все буде відкореговано за фактом), втрачає сенс саме прийняття бюджету, бо дотримання його стає начебто і необов'язковим — будь-якої потреби можна внести зміни до закону.

2) Досвід безперервних бюджетних баталій став для Верховної Ради України неоціненною школою усвідомлення як своєї ролі у бюджетному процесі, так і ролі бюджету у здійсненні соціально-економічної політики. Одне діло — затверджувати звіт про виконання бюджету дворічної давності, коли ні авторів, ні виконавців давно немає на попередніх посадах (цікавило все це хіба що лише «гурманів» бюджетної проблематики, захисників чистоти принципів бюджетного процесу). І зовсім інше — постійно, методично звертатися до бюджетних проблем сьогодення, вирішувати й коригувати, як кажуть «поживому» і одночасно оперативно бачити недоліки організації бюджетного процесу, в тому числі — у парламентському контролі за виконанням бюджету.

Так, іноді парламентські дебати бувають надто заполітизовані, емоційні, не завжди вистачає глибини аналізу й інформованості, але загалом процес йде у правильному напрямі: до справжнього, надійного опанування Верховною Радою своєї ролі і місця у бюджетному процесі і через це — у загальному поділі влади в державі. Подальші кроки у цьому напрямі могли б бути такі: удосконалення процедур персональної відповідальності за виконання бюджету і внесення цих процедур до законодавчих актів. Створення парламентського органу (Контрольної палати) з відповідними повноваженнями і можливостями для одержання незалежної об'єктивної інформації і аналізу щодо бюджетного процесу.

Олександр БАРАБАШ,
віце-президент Асоціації народних депутатів України минулих скликань.

(Далі буде).

Погубимо землю — втратимо державу

Вчора в інституті підвищення кваліфікації кадрів Української академії державного управління при Президентові України відбулася зустріч Голови Верховної Ради України Олександра Мороза зі слухачами — заступниками голів обласних і районних державних адміністрацій з питань агропромислового комплексу.

У своєму виступі Олександр Олександрович, після короткого аналізу стану економіки держави, детальніше зупинився на проблемах агропромислового комплексу, розповів про своє бачення причин кризи та шляхи виходу з неї.

Потім більше години він відповідав на запитання, слухав побажання заступників голів держадміністрацій. Спектр проблем, які хвилюють учасників зустрічі, надзвичайно широкий — від ціноутворення в агропромисловому комплексі до деградації культури та девальвації духовних цінностей в Україні. У запитаннях і побажаннях лейтмотивом звучала думка, яка підтверджувала слова з виступу Голови Верховної Ради: коли держава не усвідомить необхідності підтримки агропромислового комплексу, ми найближчим часом погубимо землю, а далі — втратимо державу.

Виступ Голови Верховної Ради О. Мороза буде надруковано в «Голосі України».

Закон України

Про внесення доповнень до Закону України «Про заставу»

Верховна Рада України постановляє:

Внести до Закону України «Про заставу» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., №47, ст.642; 1994 р., №27, ст.223) такі доповнення:

1. Частину сьому статті 20 доповнити реченням такого змісту:

«У разі звернення стягнення на майно державного підприємства (відкритого акціонерного товариства, створеного у процесі корпоратизації, всі акції якого перебувають у державній власності) реалізація заставленого майна провадиться на цій же підставі відповідним органом приватизації».

2. Частину другу статті 25 після слів «відповідного бюджету» доповнити словами «а у разі, коли покупцем є фізична особа або юридична особа, у майні якої частка державної власності не перевищує 25 відсотків, — до відповідного позабюджетного фонду приватизації».

Президент України
Л. КУЧМА.

м.Київ,
22 грудня 1995 року.

Служба 01

Навіть у лютий мороз не жартуйте з вогнем

Як повідомляє управління Державної пожежної охорони МВС України, торік у країні зареєстровано близько 50 тисяч пожеж, якими завдано матеріальних збитків на суму 732 мільярди карбованців. У вогні загинули 2067 чоловік.

Новий рік теж видався вогненебезпечним. Тільки за першу декаду січня пожежі забрали життя 20 осіб. Так, наприклад, у Червоному Куті Баштанського району Миколаївської області від куріння в ліжку в нетверезому стані Анатолія Плакуна спалахнула пожежа. Сам курець загинув.

У місті Дебальцевому Донецької області внаслідок короткого замикання сталася пожежа в середній школі № 6. Вогнем пошкоджено вісім кабінетів. Збитки становлять майже 700 млн.крб.

З цієї ж причини спалахнув телятник підсобного господарства підприємства Шебелинка-Газпром АТ «Укргазпром» в Балаклійському районі Харківської області. Дарма, що на об'єкті були сторожі, попередити пожежу не вдалося. Згоріло 5 телиць, 76 довелося пустити під ножа.

Управління пожежної охорони МВС України попереджує: будьте обережні з вогнем, особливо у зимовий період!

Дитинство за гратами

У дитинстві дуже важливо, щоб ти кому-небудь був потрібен. Від байдужості й жорстокості дорослих діти тікають... Жебракують на ринках, ночують у підвалах. Там їх і знаходять працівники дитячих приймальників-розподільників.

У Миколаївському сумно й тихо. Ні усмішки, ні сміху. Сашко тут втретє. Прізвища свого не знає, батьки його не шукають.

Окрім почуття вини перед покинутими дітьми, проблем у колективу достатньо: чим опалювати помешкання, годувати дітей, де взяти ручки, зошити, ліки... На державну дотацію не дуже проживеш. Зі свого тимчасового притулку діти переберуться до інтернату. Чи знову втечуть...

Фото Олександра КРЕМКА (Укрінформ).

Проблема

Хто винен у загибелі міліціонерів?

В МЕЛІТОПОЛІ 28 грудня під час припинення хуліганських дій загинув сержант роти патрульно-постової служби міліції 28-річний Микола Нестеренко. Які тяжкі тепер, до кінця життя, будуть новорічні дні його батькам, дружині і двом крихіткам-донечкам...

Микола Нестеренко служив у міліції лише кілька років. Але, як запевнив заступник начальника УМВС України в Запорізькій області Сергій Сидоренко, був уже «хорошим, професійно грамотним міліціонером». І, чесно виконуючи свій міліцейський обов'язок, загинув від ножового поранення злодія.

Ось чому, коли минулого тижня в Запоріжжі перебував міністр МВС України Юрій Кравченко, Сергій Сидоренко просив міністра навічно занести Миколу Нестеренка до списку роти патрульно-постової служби Мелітопольського міського відділу внутрішніх справ.

Міністр МВС України Юрій Кравченко у своєму виступі на колегії управління МВС України по Запорізькій області поставив питання про загибель міліціонерів значно ширше. Для декого і несподівано.

— За останніх п'ять років в Україні загинули 417 співробітників міліції, — констатував він. — І нам варто чесно відповісти на питання: а чи виправдані ті загибелі? Чи можемо ми сьогодні компенсувати втрату батька дітям, чоловіка дружині, сина матері? Ні! А чи загибель працівника міліції не лягає виною на керівника відділу або чергової частини, який не має права направляти працівників міліції на службу без засобів індивідуального захисту, без інструктажу, без практичного відпрацювання ситуації, що може виникнути на вулиці? Поставлю собі це питання. І я впевнений — можливо, вголос не кожен з керівних співробітників міліції скаже це: половина загибелей — на нашій совісті...

За словами Юрія Кравченка, пошуку відповідей на поставлені питання буде присвячено січневу колегію Міністерства внутрішніх справ України. Зокрема, докладно обговорюватиметься питання безпеки особового складу працівників міліції.

Керівникам обласних управлінь рекомендовано розглянути на всіх засіданнях колегій управлінь МВС в областях питання про дотримання законності й дисципліни всім особовим складом міліції.

— Це буде не кампанія, — наголосив Юрій Кравченко. — Лише така постановка питання дасть можливість системі МВС очиститися від перевертнів. Все те, що паплюжить нашу форму, катастрофічно знижуючи наш рейтинг серед населення, перекреслюючи і загибелі наших товаришів, і героїчні вчинки співробітників міліції, має бути зжите назавжди. І не треба боятися про це говорити через пресу. Наш рейтинг тільки зросте, коли люди знатимуть, що п'яниця, хам чи хабарник вже не працює в міліції. Відразу цього не досягти, але якщо ми твердо стоятимемо на цих принципах, то, певен, матимемо якісно нову міліцію.

Становленню нової міліції України, переконаний міністр, сприятиме і контроль за її діяльністю з боку населення. Саме від його оцінки залежатиме в майбутньому доля багатьох керівників міських і районних відділів. Міністерство вивчатиме громадську думку. І навряд чи допоможуть кому-сь «галасливі операції», що їх провадили торік. Не вони і не боротьба зі спекуляцією, яку міністр справедливо називає загальною і спільною оманою, визначатимуть нове в роботі МВС, підтримуватимуть рейтинг міліції.

... Чому в Криму, Луганську, Херсоні, Донецьку лунають постріли і вибухи, йдуть розбірки, а в Запоріжжі і Дніпропетровську все спокійно, — запитав Юрій Кравченко першого заступника начальника УМВС України в Запорізькій області Василя Симоненка. У відповідь почув, мовляв, стараємось працювати на попередження дій можливих різноманітних злочинних угруповань, на їх ліквідацію.

Журналістам міністр пояснив і своє бачення: «Відносного спокою в Запорізькій і Дніпропетровській областях досягнуто завдяки глибокому аналізу оперативної інформації щодо процесів, що відбуваються в тіньовій економіці, і прийняттю відповідних дій.

Від того, що відбувається на вулицях міст, залежать сьогодні і темпи реформ в Україні, і віра у владу, в її здатність гарантувати безпеку своїх громадян.

Володимир ДУПАК.

Запорізька область.

Митник спить — служба йде

Чому графік роботи митного поста «Ямпіль», що на кордоні з Молдовою, залежить від ... сусідньої держави

Більше тижня не працювала поромна переправа на митному посту «Ямпіль», на кордоні Вінницької області з Республікою Молдова. Водії, котрі мали намір дістатися протилежного берега, з розчаруванням розвертали автомобілі у зворотному напрямку — до найближчого мосту треба було долати ще 50 кілометрів.

— Такі випадки у нас, на жаль, не поодинокі, — каже начальник поста Анатолій Гнатенко. — Як правило, вони трапляються навесні або восени, коли підмінається рівень води у Дністрі і переправа поромом стає небезпечною.

— А яка причина тепер?

У відповідь Анатолій Федорович тільки знизав плечима:

— Переправу здійснюємо не ми, — і показав рукою на молдовський берег, де міститься село Косоуци Сороцького району. Керівник тамтешнього господарства виявив неабияку кмітливість: зв'язав береги невеликим старенькім поромом (він уміщує 12 одиниць пасажирського транспорту) і черпає з Дністра такі прибутки, яких не дає господарству жодна інша галузь.

Переправа коштує недешево. За нашого легковика, скажімо, треба було б заплатити п'ять леїв, плюс за кожного пасажира ще по півлея. Перевезення вантажного транспорту ще дорожче — п'ять леїв за кожну тонну вантажопідйомності. Протягом минулого року через митний пост пройшло більше двох тисяч автомобілів, а за один лей нині правлять 38 тисяч наших купонів — ось і рахуйте, скільки коштів забрали у нас з-під носа. До речі, аналогічна ситуація на митному посту «Цекинівка» цього ж Ямпільського району, де береги також єднає молдовський пором.

Але і це ще не все. Робота згаданих митних постів, можна сказати, повністю залежить від молдован: працює їхній пором — працюють наші митники, а якщо ні — у митників починається, як вони кажуть, самопідготовка. Зате на сусідній митниці у Могилеві-Подільському, на міст які водії спрямовують у такі періоди транспорт, митникам не до самопідготовки. Там стільки збирається автомобілів, що й оком не вхопиш.

— Вихід із ситуації бачиться один, — каже на закінчення А. Гнатенко, — наведення понтонної переправи. Ми внесли свої пропозиції у міську Раду. Однак за нинішньої фінансової скрути їй самій навряд чи вдасться вирішити проблему. Тут потрібно ще декому підставити плече.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

Кримінал

«Авторитети» колядували без іномарок

В ЕЛИКОМАСШТАБНУ операцію «Нічне місто» провели працівники міліції міст Ужгорода та Мукачевого під час новорічних та різдвяних свят. Викрито й затримано ряд злочинних груп і зловмисників.

У повному складі довелося зустрічати за гратами Різдво Христове четвірці ужгородців, які скоїли низку крадіжок. Їхню компанію доповнив і 40-річний мешканець обласного центру Федір Б., котрий самотужки «полегшив» приватний торговий павільйон на 25 мільйонів карбованців.

«Пройшлися» міліціонери й по 30 ужгородських притонах. У ході рейду виявлено ще 9 таких «ям». Їх завсідників переправили «колядувати» до камер тимчасового затримання.

Не випало пошикувати під час свят майже 50 «вікінгам», які перебували в Ужгороді та Мукачевому незаконно. Більшість з них — вихідці з Кавказу та Середньої Азії. За попередніми даними, чимало з них причетні до різних правопорушень. Тому окремі «гості» потрапили одразу ж до слідчого ізолятора...

Проте найбільший резонанс в області мало вилучення в семи мукачівських «авторитетів» їх іномарок для з'ясування, чи законним шляхом придбані шикарні БМВ, мерседеси, тойоти. Довелося лідерам тіньового світу колядувати цього року пішки.

Підбиваючи підсумки операції, новопризначений начальник УМВС в Закарпатській області полковник Геннадій Москаль заявив, що такі акції стануть систематичними.

Микола ГОРВАТ.

Закарпатська область.

Петру ЛУЧИНСЬКИЙ: У 95 випадках зі 100 я можу передбачити результати голосування

***Г**ОЛОВА парламенту Молдови — політик досвідчений. У його послужному списку — робота в партійних органах Молдови, Таджикистану, у команді Горбачова в Москві. Після розпаду Союзу був послом Молдови в Росії, потім обраний до молдовського парламенту. Кореспондент «Голосу України» зустрівся з Петру ЛУЧИНСЬКИМ у Кишиневі.*

— **Скажіть, чи важко, так би мовити, організовувати молдовських депутатів: домогтися в них взаєморозуміння, інколи мирити, заспокоювати під час обговорення якихось гострих питань?**

— У нашому парламенті чотири фракції й кілька незалежних депутатів. Основна, найважча робота — перед засіданням. Є більшість, аграрна й соціалістична фракції, і коли з ними домовишся — голосування забезпечене. Та, звичайно, й усередині фракцій є певні групи, течії, і в цьому полягає проблема. Під час обговорення опозиція буває активна, але в 95 випадках зі 100 я можу передбачити результати голосування.

— **Делікатне й болісне питання практично в усіх країнах — привілеї. Наскільки є привілейованими молдовські депутати та їхній голова?**

— Ми стояли перед вибором: або дати депутатам гарну платню, або ж, інакше, вони шукатимуть інших джерел доходів. Обрали перше: визначили зарплату на рівні міністра. Але вона може змінюватися. Приміром, одна з її частин — так звані «добові», за справне відвідування сесії: не прийшов — не заробив. Тому менш як дві третини на засіданнях не буває. Є ще «депутатські» — для різних виїздів, відряджень та ін. Кожній з фракцій у нас належить один автомобіль. Квартири депутатам дали, бо не маємо будинку, де могли б селити їх на час депутатства — тільки тепер його споруджуємо.

— **Ви користуєтеся спеціальним літаком під час офіційних візитів?**

— Якщо є рейсовий літак, то особистим ніколи не користуюсь. А рейсового не було, як пригадую, лише одного разу — коли їздив до Угорщини. Вважаю, що мати літак, великий почет — то непристойно. Скромніше треба.

— **Які стосунки парламенту й ваші особисто із Президентом Снєгуром? Здається, останнім часом дещо погіршали?**

— Так, трохи. Бо Президент створив нині власну партію, не мавши її, коли його обирали на цю посаду. Звичайно, тепер йому доведеться виражати волю, інтереси цієї партії. Багато хто з депутатів з цим не згоден, у деяких законопроектах вбачають інколи партійні інтереси, повертають їх для доопрацювання. Та що стосується загальної політики, то істотних розбіжностей у нас з Президентом немає.

— **Цього року в Молдові — президентські вибори. Чи балотуватиметесь ви?**

— Я ще для себе це не вирішив. Відверто кажучи, треба мати, на кого спертися, якусь політичну силу, а поки що невідомо, на кого поставлять наші партії. До того ж я не молодий політик, не маю амбіцій і бажання покизуватися в ролі президента. Розумію, що передусім це велика відповідальність, слід бути впевненим, що зможеш щось зробити. А просто нав'язувати себе народові — найгірша доля для політика.

— **Які, на ваш погляд, проблеми у взаємовідносинах України й Молдови?**

— Проблем кілька. Перша — митниця, робота якої викликає обурення людей і в нас, і у вас. Питання вельми болюче, адже величезна кількість громадян наших держав мають родинні зв'язки, їздять у гості одне до одного. Друга — питання взаємовизнання прав власності. Адже за часів Союзу кожна республіка мала щось на території інших. Ми найбільше мали в Україні: здравниці, будинки відпочинку тощо, загалом десь 200 об'єктів. Та питання взаємного визнання власності між нашими країнами досі не розв'язане, і це викликає незадоволення.

— **Український парламент ще не ратифікував Договір про дружбу, співробітництво і добросусідство з Молдовою. Яка може бути реакція парламенту молдовського?**

— Реакція вже є: вона, звичайно ж, негативна. Гадаємо, неправильно ставити питання ратифікації договору в залежність від процесу делімітації кордонів. Адже в договорі зазначено, що ми не маємо одне до одного територіальних претензій і визнаємо наявні кордони.

— **І останнє запитання — щодо Придністров'я. Як гадаєте, чому протягом такого тривалого часу керівництво Молдови не досягло компромісу з придністровськими лідерами?**

— Вони забрали собі в голову, що мають створити самостійну державу, тому ми й не знаходимо спільної мови. Але не сидимо на місці: нині немає побоювань, що завтра може початися новий збройний конфлікт. З нинішньої ситуації можна вийти лише за допомогою третьої сторони. У переговорах Кишинева й Тирасполя беруть участь Україна, Росія та ОБСЄ, але тільки як спостерігачі. А треба було б — як активні посередники. Ми ведемо дискусії довкола високого рівня автономії Придністров'я, згодні надати йому значні права, більшість з того, що воно має. Але, звичайно, держава з двома арміями, двома валютами тощо, як хочуть того придністровські лідери, — то нонсенс...

Інтерв'ю взяв Анатолій МАРЦИНОВСЬКИЙ.

Хроніка. Події. Факти

● *Бейрут*

Коли підписувати, то разом

Сирія не підпише мирної угоди з Ізраїлем без Лівану, а Ліван не підпише такої угоди без Сирії, заявив міністр закордонних справ Сирії Фарун Шараа. Він виступив перед журналістами у ліванській столиці після закінчення зустрічей з президентом Лівану Ільясом Храуї, прем'єр-міністром Рафіком Харірі і головою парламенту Набіхом Беррі. Сирійський міністр особливо відзначив тісний взаємозв'язок між сирійсько-ізраїльським і ліванo-ізраїльським напрямами мирного процесу. «Не можна досягти прогресу на сирійсько-ізраїльському напрямі, залишивши ліванo-ізраїльський напрям у «замороженому» стані», — наголосив він.

● *Масеру*

Королі теж гинуть

Глава Королівства Лесото, розташованого на півдні Африки, король Мошвеше II загинув в автокатастрофі. Машина монарха потрапила в аварію на гірській дорозі.

● *Тбілісі*

Парламентарії роблять «вчасний крок»

Ратифікація парламентом Грузії грузино-російського рамкового договору «Про дружбу, добросусідство і співробітництво» є, без сумніву, «вчасним кроком, який відповідає життєвим інтересам обох держав». Про це заявив президент Грузії Едуард Шеварднадзе в інтерв'ю Національному радіо.

Питання про ратифікацію цього документа внесено до порядку денного призначеного на сьогодні надзвичайного засідання парламенту Грузії.

Едуард Шеварднадзе зазначив,що немає сенсу розтягувати і відкладати процес ратифікації цього договору, підписаного під час візиту Бориса Єльцина в Тбілісі в лютому 1994 року.

● *Загреб*

Нещодавні союзники ледь не побилися

Днями армійські частини Боснії зробили спробу захопити два хорватські села на річці Узорі в центральній Боснії. Відповідно до раніше досягнутої домовленості цю територію мав залишити 110-й полк Хорватії і 373-я армійська бригада Боснії, після чого тут буде розміщено міжнародні сили.

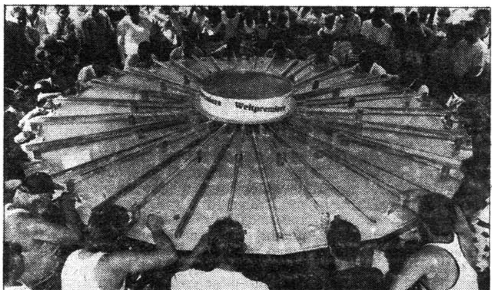
Проте 373-я бригада вирішила взяти ініціативу в свої руки: блокувала відділення хорватської військової поліції, встановила загорожу з колючого дроту, перетнула річку Узору і бойовим порядком увійшла на територію, контрольовану 110-м полком Хорватії. Уникнути кровопролиття вдалося тільки завдяки витримці хорватів.

● *Первомайське*

Чеченська війна в Дагестані триває

У дагестанському селі Первомайському вчора тривала операція федеральних сил з ліквідації окремих груп бойовиків Радуєва. Бойовики роззосередилися по селу, сконцентрувалися в основному на його південних околицях. Було чути інтенсивну стрілянину з автоматичної зброї і великокаліберних кулеметів. Дані про втрати сторін вельми суперечливі. Як і інформація про розстріл заручників: представник Дудаєва стверджував, що Радуєв поки що нікого не розстрілював, хоча, зазначив він, такий кінець можливий.

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та інформаційних агентств

Нюхайте...

Унікальна подія сталася в південнотюрингському селі Тахбах (Німеччина). Заздрячи спритникам, які потрапляють до знаменитої Книги рекордів, місцевість, що нараховує всього 126 мешканців, також захотіла прославитися.

Столяр Еріх Шнайдер і колишній слюсар, а нині бургомістр Гюнтер Еккель винайшли і збудували... нюхальну машину. І ось за столом діаметром більш як 4 метри вмостився одного разу 21 чоловік. За командою спрацював механізм і одночасно всім їм було... засипано в ніс пучку тютюну.

Після урочистої презентації у селі з нетерпінням чекають на результат: чи буде зараховано це як світовий рекорд?..

Фото Центральбільд — ІТАР-ТАРС.

Алло, Токіо!..

Столицю побудують. А наше посольство?

Столицю Японії буде перенесено. Цю ідею обговорюють як на Сході, так і на Заході. А от приміщення українського посольства в Японії планувано розпочати будувати в Токіо вже цього року. Таким чином, Україна, яка ще не має японського «житла», ризикує його і не отримати.

Що там чути з перенесенням столиці? Про це кореспондент «ГУ» Надія БЕДРІЧУК звернулася до Надзвичайного і Повноважного Посла України в Японії Михайла ДАШКЕВИЧА.

— У порядку денному японського парламенту давно стоїть питання про будівництво нових урядових приміщень. Як відомо, теперішня столиця є найбільшим мегаполісом у світі. Велика кількість людей і машин на вузьких вуличках Токіо ускладнює роботу і життя в цьому місті. Крім того, столиця Японії розташована у сейсмічно нестабільному районі. Враховуючи все це, уряд планує до 2000 року перенести столицю.

Остаточне місце ще не вибрали. Але передбачається, що нову столицю розмістять не далі як за 300 км від Токіо. Туди «переселяться», в основному, офіційні структури держави. А Токіо і надалі залишиться дипломатичним (нині в ньому понад 150 посольств), економічним, науковим і культурним центром Японії.

Александер АРНО: Україна — найсимпатичніша з держав, де я бував

***Н**АШЕ життя повинно постійно змінюватися. Досвід, зокрема, моєї держави — Німеччини — свідчить, що варто обирати новий шлях і не треба боятися.*

Цьому філософському вислову Надзвичайного і Повноважного Посла Федеративної Республіки Німеччини в Україні доктора Александера Арно притаманне й дещо символічне значення. Адже незабаром закінчується строк його повноважень в Україні. І наприкінці минулого тижня він виступив у Національному університеті імені Тараса Шевченка з прощальною доповіддю «Східна Європа: досвід двадцяти років».

Доктор Арно поділився своїми враженнями і висновками від багаторічної роботи професіональним дипломатом. Чимало років він працював у Східній Європі, останнім часом — у Києві.

«Для мене, як свідка становлення Української держави справді зворушливо, що після всіх років прагнення Україною незалежності це нарешті вдалося зробити, — підкреслив посол.— І вдалося не формально, а справді Україна нині змінюється».

Я запитала у пана Арно, яке почуття залишила в його душі Україна.

«Велику симпатію! — щиро відповів посол. — З усіх держав, де побував, найбільше симпатизую Україні. Тут особливі люди. Недаремно всі політичні й економічні труднощі вам удається здолати мирним шляхом. Вірю, що так триватиме і надалі».

...Розлучатися завжди трохи сумно, особливо з друзями. Адже в тому, що Україна знайшла в особі Німеччини доброго друга й партнера в Європі, значну роль відіграли й дипломатичні служби наших країн. А з приходом нових людей, віриться, наші відносини просто перейдуть на вищий щабель, зміцнюватимуться і вдосконалюватимуться.

Людмила ФІСЮН.

Вчорашній день сьогоднішньому не допоможе

В ОСТАННІ місяці деякі політики та виробничники все наполегливіше ставлять питання про необхідність заміни податку на додану вартість (ПДВ) на податок з роздрібних продажів (ПРП). Останній намагаються видати за панацею від усіх бід. Чи так це насправді?

Головним недоліком нині діючої в Україні ПДВ є відсутність механізму негайного відшкодування з державного бюджету сум перевищення сплаченого податку у складі ціни придбаних товарів (в тому числі основних виробничих фондів) над ПДВ, включеного до складу ціни реалізації. Це робить його податком, що суттєво знижує ділову активність та інвестиційну діяльність підприємств внаслідок «зв'язування» оборотних коштів підприємств. Відсутність механізму негайного відшкодування порушує основне правило так званого чистого податку на додану вартість — нейтральність щодо виробника, а перемножена на інфляцію — вона робить його додатковим податком на виробництво. Особливо важким цей тягар стає для підприємств з тривалим циклом або сезонним характером виробництва.

Все це викликає справедливе обурення виробників, але, на жаль, замість того, щоб пропонувати Верховній Раді України перетворити дистрофічний ПДВ на чистий ПДВ (повторюю, нейтральний щодо виробника) Рада роботодавців та товаровиробників при Президентові України кличе нас у вчорашній день: пропонує замінити ПДВ на податок з роздрібних продажів. Якщо таке рішення вдасться протягнути, очевидно, комусь скажуть велике спасибі тіньові структури, чиє ухилення від сплати податків значно спроститься. За економічною суттю ПДВ (чистий) та податок з роздрібних продажів цілковито однакові податки і відрізняються, хіба що тим, що податок з роздрібних продажів ускладнює роботу податкових органів щодо перевірки ухилень від його сплати та створює значно більше труднощів для виробника щодо відшкодування (звільнення від сплати) податку в разі купівлі для виробничих потреб продукції подвійного призначення.

За експертними оцінками навіть у США, які мають величезний досвід використання ПРП, від 25 % до 40 % таких придбань залишаються не відшкодованими. До якого сум'яття може призвести необдумане запровадження ПРП, у нас можна тільки здогадуватися.

На перший (поверховий) погляд може здатися, що ПРП виграшніший хоча б через адміністративну спрощеність — реєструватися як платники цього податку могли б лише роздрібні торгівці, а не всі суб'єкти підприємницької діяльності, як у випадку з ПДВ. Але насправді виявляється, що об'єктивне прагнення кінцевих споживачів придбати товари за нижчими цінами в оптовика або виробника (скажімо, працівник підприємства купує товар, що на ньому виробляється, для себе, родичів, сусідів, знайомих, знайомих знайомих і т. п.) призводить до необхідності реєструвати останніх, як платників ПРП. Крім того, підприємці, що використовують для своєї діяльності продукцію подвійного призначення для звільнення від ПРП мусять зареєструватися і отримати сертифікат про таке звільнення. Податкові служби регулярно перевіряють, як використовується звільнений товар. Як свідчить статистика країн, що перейшли від збирання ПРП на збирання ПДВ, кількість платників ПДВ лише на 10 % перевищує кількість суб'єктів підприємницької діяльності, що були зареєстровані як платники чи звільнені від сплати ПРП.

В той же час ПДВ має кілька помітних переваг порівняно з ПРП.

По-перше, ПДВ дає змогу чіткіше відокремити товари чи послуги, що купуються споживачами, від тих, що були придбані виробниками. ПРП ж, на практиці, стягується з таких товарів, як пальне, прилади, меблі, машини, устаткування та інші, **навіть якщо останні були придбані виробником.** У Сполучених Штатах товари, що купуються виробником, становлять до 40 % загальної податкової бази, незважаючи на очевидну логічність того, щоб звільнити ці товари від оподаткування. ПДВ повніше виключає з оподаткування витрати на товари, придбані для виробництва. Неможливість забезпечити швидке відшкодування сплачених податків є значною вадою ПРП.

По-друге. Це податок «самоконтрольований». Для отримання права на відшкодування вхідного ПДВ платники податку змушені чітко фіксувати «фактурний слід» на всі покупки, що ускладнює ухилення від сплати податку. Тож застосування ПРП в наших умовах може призвести до загрозливих масштабів ухилення від сплати податку.

По-третє, ПДВ може однаково легко бути застосований до послуг та до товарів, незалежно від природи товару чи особливостей продавця, у той час, як включити послуги в податкову базу ПРП значно складніше.

По-четверте, ПДВ сприяє експорту (за нульовою ставкою). Він виключає будь-який вплив внутрішніх податків на споживання на конкурентоспроможність вітчизняних товарів на міжнародних ринках. Виключити ж вплив ПРП вдається не завжди (через складнощі з відшкодуванням).

По-п'яте. Обкладання імпорту ПДВ в момент перетину кордону дозволяє уникнути цінової дискримінації вітчизняних товарів і в той же час забезпечує більший захист від ухилення від сплати податку, ніж ПРП.

І нарешті, кілька слів про стабільність законодавства. Якщо ми справді хочемо влитись повноправним членом до світового співтовариства, то рано чи пізно нам доведеться гармонізувати своє податкове законодавство з іншими країнами. То чи є сенс сьогодні переходити з ПДВ на ПРП, щоб завтра здійснювати повернення до ПДВ (повторюю, що тут і вище йдеться про чистий ПДВ, а не про його український сурогат)? А що ПРП — вчорашній день у податковій теорії і практиці, свідчать такі факти. На 1 січня 1967 р. лише дві країни (Фінляндія і Франція) стягували податок на споживання, що мав зародкові ознаки ПДВ. Інші ж країни користувалися іншими типами податків на споживання. Наприклад, найрозвиненіші країни світу, що входять до такої впливової інституції, як Організація економічного співробітництва та розвитку, на 1 січня 1967 року використовували такі податки на споживання: одноетапний податок з продажу, який стягувався на стадії виробництва (Канада/федеральний, Греція), оптової торгівлі (Австралія, Данія, Ірландія, Нова Зеландія, Португалія, Великобританія, Швейцарія) або роздрібної торгівлі (Канада/провінційний, Ісландія, Ірландія, Норвегія, Швеція, США). Багатоетапний (каскадний) податок з продажів на всіх стадіях виробництва та збуту застосовувався в Австрії, Бельгії, Франції (місцеві уряди), Німеччині, Греції, Італії, Люксембурзі, Нідерландах, Іспанії. Сьогодні ж лише США та Канада (на рівні провінцій) використовують ПРП (Канада в 1991 році впровадила ПДВ на федеральному рівні) та ще Австралія обкладає податком з продажів оптову торгівлю. 23 інші, згадані вище, країни повністю перейшли на застосування ПДВ. А загалом же в світі понад 75 країн використовують на сьогодні ПДВ. І жодного випадку заміни ПДВ на ПРП світова історія не зафіксувала. То чи варто нам і далі винаходити свій, український велосипед? На цей раз у вигляді майже забутого світом податку з роздрібних продажів? Чи не краще тим, хто так наполегливо проштовхує ідею ПРП, використати увесь свій вплив для того, щоб Верховна Рада України всетаки прийняла подані Комісією з питань фінансів і банківської діяльності пропозиції про відшкодування платникам податку вхідного ПДВ? Якщо вони справді хочуть добра цій країні, а не задоволення чиїхось меркантильних інтересів на фазі роздрібного продажу товарів!

Євген ЖОВТЯК,
народний депутат України.

Календар «ГУ»

І зіллються в одне море слов'янськії ріки

До 150-річчя заснування у Києві Кирило-Мефодіївського товариства

В Україні, яка з XVIII століття була безправною колонією Російської імперії, значне коло передових людей, особливо молодь Харківського і Київського університетів, висувало концепцію слов'янської згоди, гуртування сил для повалення іноземного панування, національного відродження усіх слов'янських народів і серед них українського. Найзначнішим явищем того часу було заснування у Києві славнозвісної таємної політичної організації — Слов'янського товариства святих Кирила і Мефодія, яке діяло з січня 1846 до березня 1847 року й справило значний вплив на розвиток слов'янського визвольного руху.

Заснували товариство учені-слов'яністи М. Костомаров, М. Гулак і В. Білозерський. До нього увійшли також вчителі П. Куліш і Д. Пильчиков, поет і художник Т. Шевченко, вихованець Харківського університету М. Савич, студенти Київського університету О. Навроцький, І. Посяда, Г. Андрузький, О. Маркович і О. Тулуб. Всього 12 осіб.

Доля звела поета і з українськими слов'янофілами, організаторами й діячами таємного Кирило-Мефодіївського товариства у Києві. У квітні-травні 1846 р. Т. Шевченко і М. Костомаров познайомилися в квартирі останнього на Хрещатику й відразу ж заприятелювали.

«Я з ним бачився часто, —згадував М. Костомаров, — захоплювався його творами, з яких, чимало ще не виданих, він дав мені в рукописах. Нерідко ми просиджували з ним довгі вечори до глибокої ночі...» Про взаємовплив Т. Шевченка і М. Костомарова свідчив П. Куліш: «Багато в дечому він природно мусив підлягати Костомарову, але й Костомаров не міг бути вільним від його впливу». М. Костомаров з ентузіазмом читав своїм друзям напам'ять поеми «Сон», «Кавказ» та інші Шевченкові твори. «Це, — писав П. Куліш, — були небезпечні й тому ще більш привабливі п'єси».

Однією з важливих тем розмов Т. Шевченка і М. Костомарова став національно-визвольний рух слов'янських народів та їхнє майбутнє. «У той час, — писав М. Костомаров, — мене глибоко полонила ідея слов'янської взаємності, духовного спілкування народів слов'янського племені, і коли я повів розмову з ним про це питання, то почув від нього найзахопленіше співчуття, і це найбільше зблизило мене з Тарасом Григоровичем». Ставлення Т. Шевченка до майбутньої долі слов'ян було цілком позитивне, і саме цей момент особливо підкреслював М. Костомаров: «Шевченко став-вився до ідеї слов'янської взаємності з поетичним захопленням». Отже, в слов'янському питанні вони були однодумці, і саме воно привело цих видатних діячів до таємного політичного товариства, щоб діяти спільно і ефективно, збирати сили для визволення і об'єднання слов'ян в усій Європі.

«Коли я повідомив Шевченка про існування братства, — засвідчував М. Костомаров, — він одразу ж виявив готовність пристати до нього, але поставився до його ідей з великим запалом і крайньою нетерпимістю, що стало вже тоді приводом для багатьох суперечок між мною і Шевченком». Інтерес поета до Слов'янського товариства був не випадковий: він шукав можливостей для практичного здійснення своїх думок, висловлених у його геніальних творах.

Нещодавно опублікована 3-томна збірка документів «Кирило-Мефодіївське товариство» містить чимало свідчень активної діяльності Т. Шевченка в Кирило-Мефодіївському товаристві, використання учасниками його поетичних творів для пропаганди визвольних ідей в Україні. Один із засновників Кирило-Мефодіївського товариства В. Білозерський у листі до М. Гулака 1 травня 1846 р. повідомляв, що від студента І. Посяди він дізнався про створення Шевченком поеми «Ян Гус» («Єретик»), ідеї якої він високо оцінив: «Я мимоволі приємно задумався над тим, яку геніальну людину ми маємо в Тарасі Григоровичі, бо тільки геній через одне глибоке почуття здатний угадувати і потреби народу, і навіть цілого віку, — до чого не приведуть ніяка наука, знання, без вогню поетичного і водночас релігійного».

«Головні ідеї» Статуту Товариства містять програмні положення, що за своїм змістом близькі до концепції Т. Шевченка: 1. «Духовне і політичне об'єднання слов'ян є тією справжньою метою, якої вони повинні прагнути». 2. При об'єднанні кожний слов'янський народ (українці, росіяни, білоруси, поляки, чехи, словенці, лужичани, іллірo-серби, хорвати, болгари) забезпечував би свою державну самостійність. 3. Вони повинні мати у себе «народне правління» (республіка) і цілком дотримуватися «рівності співгромадян». 4. Правління, законодавство, право власності й освіта у всіх слов'ян повинні ґрунтуватися на святій релігії Господа нашого Ісуса Христа. 5. При такій рівності освіченість і чиста мораль повинні служити умовою участі в правлінні. 6. Повинен бути спільний Слов'янський собор із представників усіх племен.

Найважливішим ідеологічним і програмним документом Кирило-мефодіївського товариства вважається по праву твір під назвою «Закон Божий» або «Книга буття українського народу». Там йдеться про національне визволення і єднання слов'янських народів, повалення деспотизму і колоніального гноблення слов'ян Російською, Австрійською і Турецькою імперіями, скасування кріпосного права, культурне відродження, повернення державності слов'янським народам і, серед них, українському. Через увесь твір проходить теза — осуд гнобителів, царів і панів, поділу суспільства на стани, визиск бідних людей багатими, осуд насильства і колоніального гніту.

Україна віддавна прагнула свободи, справедливості, рівності усіх людей: «І не любила Україна ні царя, ні пана, а зкомпонувала собі козацтво, єсть то істеє братство...» Козацтво мало стати тією суспільною силою, що вела український народ до заможного і щасливого життя, свободи й незалежності, власної державності.

Під впливом Т. Г. Шевченка Кирило-Мефодіївське товариство розгорнуло просвітницьку діяльність в Київському університеті, гімназіях, військових школах та інших навчальних закладах України. Кирило-мефодіївці поширювали свої ідеї через освіту народу.

В «Журналі слідства» царські жандарми зробили недвозначний висновок про можливі наслідки освітньої діяльності кирило-мефодіївців: «Взагалі шкода від українофілів могла відбуватися хоч повільна, але тим більше небезпечна, що вони, займаючись вихованням юнацтва, мали можливість сіяти в підростаючому поколінні зінсовість і готувати майбутнє безладдя».

В історичній літературі до нашого часу існують твердження про наявність в Кирило-Мефодіївському товаристві двох політичних течій або крил: ліберально-буржуазного і революційно-демократичного. В першому провідне становище займали М. Костомаров і П. Куліш, а в другому — Т. Шевченко і М. Гулак. Вони мали своїх прихильників.

Справді розмежування ліберальних і радикальних сил у Товаристві відбувалось, але якоїсь різкої грані й тим більше боротьби між ними не спостерігалось.

Отже, можна зробити цілком обґрунтований висновок про те, що геніальний український поет і мислитель Т. Шевченко посідав у Кирило-Мефодіївському товаристві чільне місце: своїми революційними творами, радикальними думками, авторитетом, особистою громадською діяльністю він справляв великий вплив на світогляд усіх без винятку кирило-мефодіївців. Активна участь Т. Шевченка підносила міжнародну значимість Слов'янського товариства, що стало знаменним і вершинним явищем національно-визвольного руху і культурно-політичного відродження слов'янських народів Європи. Гуманістичні й радикальні ідеї кирило-мефодіївців залишаються актуальні й у наш складний час.

Григорій СЕРГІЄНКО,
доктор історичний наук.

Міжнародний фонд «Відродження»

оголошує конкурс на заміщення вакантних посад:

заступника генерального директора МФВ з питань реалізації проектів і програм у галузі освіти й науки

До участі в конкурсі запрошують осіб віком до 45 років, які:
мають вищу освіту і, бажано, науковий ступінь;
мають досвід не менш як 5 років організаційно-керівної роботи в освітянських управлінських, педагогічних або дослідницьких структурах;
вільно володіють українською й англійською мовами, персональним комп'ютером та іншою сучасною оргтехнікою;
толерантні й комунікабельні;

заступника директора Програми «Центр сучасного мистецтва Сороса»

Вимоги до претендента:
вища гуманітарна, бажано мистецька, освіта;
досвід не менш як 2 роки організаційно-адміністративної роботи в мистецьких установах;
вільне володіння українською та англійською мовами, персональним комп'ютером;
розуміння загальних тенденцій українського та світового сучасного мистецтва.

Бажаючі взяти участь у конкурсах подають до Фонду CURRICULUM VITAE та дві рекомендації-характеристики (особисто або поштою).

Термін подання документів — два тижні від дня публікації оголошення. Адреса: 254053, м. Київ, вул. Артема, 46, МФВ.

Телефон для довідок: 216-25-96.

У номер

● *Київ*

У трьох областях знеструмлено села

14 січня було тимчасово порушено енергозабезпечення низки населених пунктів сільськогосподарських підприємств у Житомирській, Тернопільській і Хмельницькій областях.

Причиною цього стали пошкодження ліній електропередач внаслідок намерзання льоду на дроті. Про це повідомили агентству «Інтерфакс-Україна» в республіканському штабі Цивільної оборони.

Для провадження аварійно-відновних робіт залучено кілька тисяч чоловік з невоєнізованих формувань. Збитки уточнюють. Жертв немає.

● *Рівне*

«Водяна» академія

Український інститут інженерів водного господарства, що в Рівному, набув статусу академії.

Ні, це не механічне перейменування. Майже півроку у вузі працювала спеціальна комісія, яка аналізувала стан наукової і викладацької роботи, успішність студентів, матеріальне забезпечення аудиторій тощо.

Академія готуватиме фахівців за п'ятнадцятьма спеціальностями, серед яких, поряд з традиційними «водними», — економіка, міське будівництво, екологія, землевпорядкування тощо.

● *Одеса*

Перші бакалаври

В Інституті математики, економіки і механіки Одеського державного університету відбулося вручення дипломів бакалаврів 51 випускникові. Це один з перших в Україні випусків фахівців, здійснених за новою двоступінчастою системою освіти, започаткованою тут чотири роки тому. Тепер новоспечені бакалаври можуть іти працювати за фахом або ж продовжити навчання й через два роки стати магістрами. До речі, зовсім не обов'язково за спеціальністю, якої вже набули, — для них відкриті двері будь-якої іншої магістратури. Досвід у цій справі ОДУ, що став першопрохідцем, згодиться іншим вузам, адже з 1997 року всі вони мають перейти на двоступінчасту систему освіти.

Зимові клопоти

Новий залізний друг кращий від старих двох...

ТЕ, ЩО селяни називають машинно-тракторним парком і чим ще донедавна гордилися наші колгоспи, нині перебуває в катастрофічному становищі. Техніку не оновлюють уже майже п'ять років, ремонтувати її ні за що.

Так, приміром, цього року механізатори Дніпропетровщини зможуть розпочати польові роботи за умови, якщо буде поновлено машинно-тракторний парк. А для цього потрібно не менш як п'ятдесят трильйонів карбованців. Такими грішми в селян і не пахне.

Проте, в області зуміли знайти незвичайне рішення. Обрада народних депутатів і облдержадміністрація, ставши гарантами домовленості, налагодили продаж сільським товаровиробникам тракторів виробництва Південного машинобудівного заводу на умовах лізингу, себто продажу на довготривалу поетапну виплату.

Це перша така акція в Україні. Тому уряд, підтримуючи цей проект, надав для його реалізації півтора трильйона карбованців. Передбачено, що розплачуватимуться згодом хлібороби також вирощеними урожаями, передусім зерном. Угоду укладено на п'ять років, протягом яких селяни Дніпропетровщини отримають за лізингом не менш як тисячу тракторів з маркою «Південмаш». Першу сотню плановано відпустити вже тепер. До слова, заводчани вже передали п'ятнадцять машин господарникам Криничанського, Межівського і Томаківського районів, тим самим давши старт акції. Крім того, підприємство добровільно бере на себе витрати, пов'язані з технічним обслуговуванням «лізингових» тракторів.

Микола НЕЧИПОРЕНКО.
Дніпропетровськ.

...Старий також не завадить, якщо у полі не зрадить

За повідомленням Укрінформу Кабінет міністрів прийняв постанову про забезпечення підготовки машинно-тракторного парку до польових робіт у 1996 році. Цим рішенням для своєчасної підготовки техніки уряд дозволив Міністерству фінансів, як виняток, надати до 1 квітня 1996 р. Мінсільгосппроду для централізованої закупівлі запасних частин до тракторів та інших машин бюджетну позичку в сумі 5 трлн. крб. з нарахуванням 30 відсотків річних за рахунок коштів, передбачених на закупівлю сільгосппродукції за державним контрактом 1996 року й поверненням їх до 1 листопада 1996 року . Обласним державним адміністраціям дозволено використовувати кошти, передбачені для фінансування закупівлі сільськогосподарської продукції у товаровиробників за державним контрактом 1996 року, на оплату послуг ремонтних підприємств.

Факт і коментар

Кожній земельній ділянці — паспорт

ПРИЙНЯТО Указ Президента України «Про суцільну агрохімічну паспортизацію земель сільськогосподарського призначення». Цим документом передбачено проведення обов'язкової агрохімічної паспортизації усіх видів сільгоспугідь, зокрема, орних земель, багаторічних насаджень, сіножатей, пасовищ.

— Для виконання указу не потрібно створювати нову службу, — сказав кореспондентові Укрінформу начальник головного управління землеробства Міністерства сільського господарства і продовольства України Леонтій Зіневич. — Вона вже існує: цими питаннями займається державна служба моніторингу грунтів нашого міністерства. На місцях агрохімічна паспортизація здійснюватиметься Кримською республіканською та обласними проектно-розвідувальними станціями хімізації сільського господарства.

Указом передбачено, підкреслив Леонтій Зіневич, що державна служба моніторингу грунтів видаватиме агрохімічний паспорт усім землевласникам та землекористувачам. Паспортизація проводитиметься на осушених та зрошуваних землях через кожні три роки, на богарних — через п'ять. Буде, зокрема, визначено структуру посівних площ сільськогосподарських культур для різних грунтово-кліматичних зон, екологічно чисті зони вирощування сільськогосподарських культур для виробництва продуктів дитячого та дієтичного харчування тощо. Щороку визначатиметься і перспективна потреба сільського господарства в хімічних, органічних і мінеральних добривах, мікроелементах.

Агрохімічна паспортизація земель забезпечить комплексну характеристику грунтів, стане основою для розроблення рекомендацій щодо раціонального застосування засобів хімізації, дасть підстави для обгрунтування управлінських рішень. Місцевим земельним органам цим документом надана можливість застосовувати відповідні санкції з метою ефективного використання і підвищення родючості землі та її екологічної безпеки у процесі виробництва.

Проведення суцільної агрохімічної паспортизації земель викликане необхідністю вартісної оцінки землі залежно від рівнів родючості та забруднення токсичними речовинами, зокрема пестицидами та солями важких металів і миш'яку. До цього спонукала також гострота проблеми застосування екологічно допустимих засобів хімізації, зміна форм власності на землю і збільшення кількості землекористувачів.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення доповнень до Закону України «Про заставу»

Верховна Рада України **постановляє:**

Внести до Закону України «Про заставу» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., №47, ст.642; 1994 р., №27, ст.223) такі доповнення:

1. Частину сьому статті 20 доповнити реченням такого змісту:

«У разі звернення стягнення на майно державного підприємства (відкритого акціонерного товариства, створеного у процесі корпоратизації, всі акції якого перебувають у державній власності) реалізація заставленого майна провадиться на цій же підставі відповідним органом приватизації».

2. Частину другу статті 25 після слів «відповідного бюджету» доповнити словами «а у разі, коли покупцем є фізична особа або юридична особа, у майні якої частка державної власності не перевищує 25 відсотків, — до відповідного позабюджетного фонду приватизації».

Президент України Л. КУЧМА.

м.Київ, 22 грудня 1995 року.

Спорт

ПРО ВСЕ ПОТРОХУ

Баскетбол. Чоловіча збірна Анголи перемогла в чемпіонаті Африки з баскетболу і стала учасницею Олімпійських ігор в Атланті. Отже, тепер відомі всі команди, які поведуть боротьбу за олімпійські нагороди: чоловіки — Хорватія, Литва, Пуерто-Ріко, Аргентина, Бразилія, Австралія, Ангола, США, Китай, Корея, Греція, Югославія; жінки — Україна, Італія, Куба, Бразилія, Заїр, Австралія, США, Корея, Японія, Канада, Китай, Росія.

***

У чемпіонаті країни серед чоловічих команд вищої ліги зіграно черговий матч: «Лугань» (Луганськ) — «Київ-Баскет» — 89:101. Як бачимо, цей виїзд баскетівців на Донбас виявився напрочуд вдалим для них. Вони виграли всі матчі: у Маріуполі, Донецьку та Луганську. Особливо вагома перемога киян над «Шахтарем» (118:100). Упродовж зустрічі баскетболісти концерну «Денді» випереджали суперників навіть на 34 очка.

Оглядачі відзначають блискучу гру цього разу головного тренера «Баскета» Андрія Підковирова. Чудово діяли Євген Мурзін — 38 очок, Олег Рубан — 25 (на його рахунку п'ять триочкових кидків), Андрій Шаптала — 20.

Наступні матчі «Київ-Баскет» зіграє вдома. Його поєдинки проти «Львівської політехніки» та «Лугані» пройдуть у спорткомплексі «Меридіан» 20 і 21 січня. Початок зустрічей — о 12.00 та 14.00. До речі, після них щоразу відбуватимуться товариські ігри жіночих національних баскетбольних збірних України та США.

Гандбол. Кубок кубків. Жінки. 1/4 фіналу. Перший матч. 14 січня. «Хюсcаєн» (Норвегія, Тронхейм) — «Спартак» (Україна, Київ) — 24:19. Матч-відповідь — 21 січня у Києві.

ГОЛОС УКРАЇНИ

Засновник — Верховна Рада України. Видавець — Президія Верховної Ради України. 252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5. Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.
Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

♦ **ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23, телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44, телефакс — 449-85-62.**
♦ **Рукописів не повертаємо.**
♦ **Листування з читачами — тільки на сторінках газети.**

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КП № 1 від 18.09.1990 р.

♦ **За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.**
♦ **Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.**
♦ **За точність викладених фактів відповідальність несе автор.**

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 332125.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0
Зам. 0311009.